Dumnezeul îndurării,
Sfânt Izvor de pace,
harul veşnic al iertării,
iarăşi să mă-mbrace.
Ca să pot 'nălţa curată,
ruga mea în lacrimi,
să nu fie-mpiedicată,
de păcat şi patimi!

Mâini curate totdeauna
să ridic spre Tine,
nentinate de minciuna,
care-adesea vine.
Căci în firea mea de humă
zace viclenie,
biruieşte-o Tu şi du-mă
zilnic spre vecie!

**Iar cu dragii mei din casă
să trăiesc în jarul
dragostei pe care-l lasă
totdeauna harul.
Ca aripa rugii mele
să-şi poarte dorinţa,
pe 'nălţimile acele
unde-Ţi stă Fiinţa!**

Dumnezeule, Părinte,
dă-mi dorinţă vie,
să mă pot ruga fierbinte,
cu credinţă, Ţie!
Şi prin firul rugăciunii
să cobori în mine,
/: taina veşnic-a luminii,
care este-n Tine! :/